פרק ד' משנה ד'

א] בהא דאין קוצרין במגלות וכו', בפשוטו שלא יבואו לידי סכנה, וברשב"א ב"מ י. משמע שלא יבואו לידי קטטה.

ב] יש לדון אם אחד העניים הביאו מגלות או קרדומות האם איבד את זכותו בפאה, יש לדון דכמו במשנה הקדומת בנפל ע' וכו' לדעת הרמב"ם קנסו שאיבד זכותו בפאה זו ה"ה בזה ועי' רשב"א ב"מ י. שגם השוה הדינים וצ"ע.

ג] יש לדון אם 'כל' העניים רוצים בכך לקצור במגלות אם מהני כההיא דדלית ודקל שנתבאר לעיל מ"ב שאם כל העניים רוצים בכך רשאים, ועי' משנ"ר כאן שפשיטא ליה שכאן לא מהני ונתקשה מאי שנא מדלית ודקל [לרשב"א שכאן אין זה משום סכנה רק שלא יבואו לידי קטטה ניחא טפי].

ד] לשון הריבמ"צ שלא לקצור במגלות דהוי מצוה הבאה בעברה וצ"ע ועי' דרך אמונה שביאר שדין על 'בעה"ב' לתת מתנו"ע באופן שלא יבואו לידי סכנה